

Αγώνας τίμιος μέχρι τέλους.

Γέροντας Γρηγόριος Παπασωτηρίου (†).

Θα χρειαστεί μια ζωή να αγωνιζόμαστε. Και το λέγω αυτό γιατί να, μερικοί ξεκινάνε και γρήγορα απογοητεύονται, απελπίζονται και λένε «δεν βγαίνει τίποτε». Μας τα ψιθυρίζει αυτά ο εχθρός μας και λέει: «Τι έκανες; Τι πέτυχες; Τίποτα δεν έκανες». Και αφήνουμε τον αγώνα, παραιτούμεθα και αποφασίζουμε να ζήσουμε, όπως ζει όλος ο κόσμος. Όχι. Όσο περισσότερο αγωνίζεσαι, τόσο περισσότερο θα σε πολεμάει ο εχθρός. Φτάνει στο σημείο τους Αγίους, αυτούς που προχώρησαν πνευματικά, να μην τους πολεμά ούτε με λογισμούς ούτε με κακούς ανθρώπους, αλλά ο ίδιος παρουσιάζεται, φοβερίζει και απειλεί και δημιουργεί σημεία και τέρατα, για να τους φοβίσει ή να τους εξαπατήσει με ψευδολογίες, με υποκρισίες. Αλλά φυσικά όταν αγωνίζονται, δεν μπορεί να τους κάνει τίποτε. Μέχρι που να πεθάνει ο άνθρωπος, ο διάβολος τον πολεμάει. Μέχρι που να πεθάνει!

Ο διάβολος πολεμάει τους εχθρούς του φυσικά. Αυτούς, οι οποίοι αγωνίζονται. Αυτούς, οι οποίοι θέλουν να ζήσουν πνευματική ζωή. Αυτούς, οι οποίοι έχουν πραγματική πίστη. Θα τους πολεμάει μέχρι τέλους της ζωής τους. Μη μας εκπλήσσει αυτό και μη λέμε: «Να, οι άλλοι (γιατί το ακούω από μερικούς που ξεκινάνε, που είναι στην αρχή) ζουν ήσυχια και εμείς όλο αγώνα, όλο δυσκολίες, προβλήματα. Ενώ οι άλλοι, οι οποίοι δεν θέλουν να αγωνισθούν, όπως αγωνιζόμαστε εμείς, δεν έχουν δυσκολίες». Δεν είναι σωστό αυτό. Οι άλλοι έχουν την φιλία τους, φιλία με τον άρχοντα του κόσμου αυτού, του αιώνας αυτού. Αλλά αυτή η φιλία είναι η

καταστροφή. Αυτή η φιλία είναι απομάκρυνση από τον Θεό. Αυτή η φιλία είναι ό,τι χειρότερο μπορούμε να πάθουμε.

Αυτός που πιστεύει συνεχώς θα έχει πόλεμο, συνεχώς θα αγωνίζεται, για να καταλήξει μια μέρα στα χέρια του Θεού!

Μερικές υπάρξεις θέλουν να είναι μεταξύ των πιστών, αλλά η ζωή τους είναι τόσο άσχημη και τόσο ανώμαλη... Σε κάποια κυρία της έλεγε ο σύζυγος: «Εσύ είσαι χειρότερη από εμένα. Πας στην Εκκλησία και είσαι χειρότερη από εμένα». Διότι αυτή θυμώνει, διότι αυτή φωνάζει, διότι τσιρίζει και ο σύζυγος, που δεν πάει στην Εκκλησία, που δεν έχει σχέση με την Εκκλησία, δεν τα κάνει αυτά. Είναι ήρεμος, ήσυχος άνθρωπος και γι' αυτό της λέγει «εσύ είσαι χειρότερη από εμένα». Τώρα μπορεί να πει αυτή η γυναίκα τι πιστεύει; Επειδή πάει στην Εκκλησία και επειδή κοινωνεί, σημαίνει ότι πιστεύει; Έρχεται και στην εξομολόγηση. Τώρα τι εξομολόγηση κάνει; Μπορεί να πει τι πιστεύει; Οπωσδήποτε δεν είναι σωστή η πίστη της.

Να προσέξουμε πάρα πολύ. Όταν λέμε ότι «είμαστε πιστοί», σημαίνει ότι προσπαθούμε η ζωή μας να είναι σύμφωνη με τον νόμο του Θεού, σύμφωνη με το Ευαγγέλιο. Τότε πραγματικά πιστεύουμε, όταν αγωνιζόμαστε και προσπαθούμε. Άλλο το ότι οι αδυναμίες οι ανθρώπινες, ο πειρασμός μάς κάνει να πέφτουμε, να αμαρτάνουμε, να μην μπορούμε να εφαρμόσουμε τον νόμο του Θεού. Ταπεινωνόμαστε όμως και πάλι συνεχίζουμε τον αγώνα. Πέφτουμε, πέφτουμε. Και δέκα και είκοσι φορές την ημέρα πέσαμε, προστρέξαμε στον πνευματικό γιατρό, σηκωθήκαμε και ξαναρχίσαμε τον αγώνα πάλι. Μα ξαναπέσαμε και πάλι σηκωθήκαμε και πάλι αγώνα. Μια ζωή έτσι, αγωνιζόμαστε κατ' αυτόν τον τρόπο. Αυτό σημαίνει ότι πραγματικά πιστεύουμε στον Θεό. Πιστεύουμε στον Εσταυρωμένο.

**Από το βιβλίο: ΟΜΙΛΙΕΣ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ Α', Ιερόν Ησυχαστήριον
“Άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος”, Μεταμόρφωσης Χαλκιδικής 2020, σελ.
60.**